

Műút

„ Úton lenni boldogság...” (J. K.)

Szerzőink: Ambrus Judit (Budapest) kultúrmunkás · Ayhan Gökhan (1986, Budapest) író, költő · Bacsányi Sándor (1969, Miskolc–Piliscsaba) irodalomkritikus · Bán Zoltán András (1954, Budapest) író, kritikus · Béki István (1968, Budapest) költő, performer · Birtalan Balázs (1969, Budapest) költő, író · Borbás Bence (1992, Miskolc) képregényalkotó · Dante Alighieri (1256–1321) itáliai költő, filozófus · Darvasi Ferenc (1978, Budapest) kritikus, író · Deres Kornélia (1987, Miskolc–Budapest) költő, kritikus, szerkesztő · Dérczy Péter (1951, Budapest) kritikus, irodalomtörténész · Dombovári Csongor (1989, Miskolc–Bournemouth), egyetemi hallgató · Dukay Nagy Ádám (1975, Budapest) író, költő, zenész · Erős Kinga (1977, Brassó–Budapest) kritikus, szerkesztő · Esterházy Péter (1950, Budapest) író, publicista · Gaborják Ádám (1983, Szeged) PhD-hallgató, kritikus, szerkesztő · Gárdos Bálint (1981, Budapest) tud. segédmunkatárs · Gerőcs Péter (1985, Budapest) író, kritikus · Györe Gabriella (1974, Budapest) költő, szerkesztő · Horkay Hörcher Ferenc (1964, Piliscsaba) egyetemi docens, PPKE Esztétika tanszékvezető · Jász Attila (1966, Tata) költő, esszéíró, az Új Forrás főszerkesztője · Kele Fodor Ákos (1983, Budapest) költő, író, szerkesztő · Kerber Balázs (1990, Budapest) költő · Kis Orsolya (1987, Budapest) költő, műfordító · Klopfer Ágnes (1966, Miskolc) középiskolai tanár · Koronczai Endre (1968, Budapest), festő, grafikus, performer · Kozma András (1967, Debrecen), dramaturg, műfordító · Kőrössi P. József (1953, Márkháza) író, költő, könyvkiadó · Krusovszky Dénes (1982, Budapest) költő, kritikus · Kulcsi Kovács Rita (1976, Budapest) költő, kritikus · Kupcsik Lidi (1981, Miskolc) költő · Lapis József (1982, Debrecen) költő, kritikus, szerkesztő · Láng Orsolya (1987, Kolozsvar) író, költő · Lázár Bence András (1989, Szeged) költő · Lukácsi Margit (1964, Jászberény–Budapest) műfordító, italianista · Menczel Gabriella (1970, Budapest) egyetemi adjunktus · Menyhért Anna (1969, Budapest) kritikus, költő · Nagy Csilla (1981, Balassagyarmat) irodalomtörténész, kritikus · Nagy Szilvia (1979, Kistokaj) kurátor · Nádasdy Ádám (1947, Budapest) költő, műfordító, nyelvész · Nyilas Atilla (1965, Budapest) költő · Paksy Tünde (1973, Miskolc) germanista · Pelesek Dóra (1984, Budapest) esztéta, kritikus, művészeti író · Rácz Gergő · Sopotnik Zoltán (1974, Tatabánya) költő · Szegő János (1982, Budapest) kritikus, szerkesztő · Szolcsányi Ákos (1984, Salamanca, Spanyolország) költő, bölcész · Szőke Kornélia (1982, Miskolc) PhD-hallgató · Szutorisz Szabolcs Bence (1990, Szolnok) költő · Térey János (1970, Budapest) író, költő · Turányi Tamás (1966, Újcsanáros) költő · Zilahi Anna (1991, Budapest) író · Zoltán Dominika (1988, Budapest) szerkesztő

E számunkban **Koronczai Endre** művei, vagy azok részletei láthatók

Jövök már, felkészültem a vére.
Á, megvan a kőasztal. Feküdjek fel?
Ezt a beteg zöldet levegyem? Jobb is.
Meztelen vagyok. Kezdhethük?

Igen, lehet végig a mellkason.
Pengeéles, érzem. Nem fáj. Csináljuk.
Hogy buggyan. Oldalra folyik mind.
Csiklandoz, szép bordó.

▸ *Kupcsik Lidi*

Kösz a tükröt, így látom jól.
Ne feszítsem a hasam, oké.
Húzzátok szét. Először a lágy szervek.
Sorban. Hadd érintsem őket meg.

Félholdas mellékvésém neked adom,
Apám. Májam, anyám, téged illet.
Lépelem azé, ki elsőként tett szabaddá.
Gyomromat jótékony célra ajánlom.

Méhem, fészkeim üvegbe,
nézzétek, hol fogant az élet,
talán múzeumba, vagy szertárba.
Bevágta én is, mit tanított nekem.

A belem kit érdekelnek. Dobjátok félre,
zacskóba, tűzbe. Bordaterpeszt kérek.
Legyen tudóm a fiamé.
Valaha szívott összes levegőm.

Még dobog. Hagyjátok. Nézem egy kicsit.
Legyen előbb a gyűrűs ujjam.
Párban adjátok a férjemnek.
Mehet mellé a két szemhéjam, többé le nem csukhatom.

Karom az árváké, ha ölelésre vágnak.
Lábam a bénáké, vegyék, vigyék.
Gerincem a magamfajtáké.
Csak előbb mossatok le mindent.

Két szemem és egy szívem.
Egy életem, nincs halálom.
Most mindenki menjen ki.
Végeztem.

Főszerkesztő: **Zemlényi Attila** zemlenyi@muut.hu · Irodalom, képregény, online: **k.kabai lóránt** kkl@muut.hu · Művészet: **Bujdos Attila** attila.bujdos@muut.hu · Kritika, esszé: **Jenei László** jenei@muut.hu · Képszerkesztés, design: **Tellinger András** telli@chello.hu · Szerkesztőség: 3527 Miskolc, Bajcsy-Zsilinszky u. 17., mélyföldszint · telefon: 46/789-599 · e-mail: muut@muut.hu · www.muut.hu · http://muut.blog.hu · www.facebook.com/pages/Muut-folyoirat/135106996537668 · http://iwiw.hu/pages/community/comdata.jsp?clD=1007036 · http://twitter.com/muut_folyoirat A Műút irodalmi, művészeti és kritikai folyóirat megjelenik a Szépmesterségek Alapítvány kiadásában Miskolcon · Felelős kiadó: **Kishonthy Zolt** kishonthy@muut.hu · Szerkesztőségi titkár: **Simon Gabriella** simon.gabriella@muut.hu · Layout és logo: **Szurcsik János** mail@janos.at www.janos.at · Korrektor: **k.kabai lóránt** · Nyomda és kötészet: **Szocioprodukt Kft., Miskolc** · Felelős vezető: **Osváth Zoltán** · ISSN 1789-1965

Kigombollak

Most csak ketten vagyunk,
díszletünk fátyolos függöny,
tikkadt nyár,
talán valami bungaló, vagy
amerikai filmekből ismert
folyó menti csónakház,
tele porral, hálóval.

Gyere, kigombollak.
Vékony, fehér ingeden ujjaim.
Fent kezdem, első gombod
az *elnézése*, hogy le kell tagadjalak.
A másodiknál fölnezek a szemedbe,
és szám sarkára mosoly ül.
Leejtem kezem.
Végigsimítja hasad, aztán csüngve marad.

Gombollak tekintettel,
nem ingen, lelken.
Évtizedes rádkövült ruhákat,
rossz szokást, parákat,
más nők combja nyomát a csípődről,
rajtad felejtett szemrehányást.
Légy könnyebb a múlttal,
engedd, hogy gomboljalak tovább.

Látom alakod alatt a valódi alakot.
A ruhátlan, vadiúj embert.
Harmadik gombod a *felejtése*,
negyedik a *működése*, ötödik gombodat
legszívesebben gombolom,
mert az a levetkezésé,
és a szerelmeskedése.

Amputált évek

Tessék, kéz, fogj meg velem.
Tessék, láb, indulj felém.
Nyisd ki, újra látsz, hidd el.
Viszonyítási pont a térben,
itt vagyok neked. Használj.

Megcsonkítottak az amputált évek.
Észre sem vették a kórházat, kislány.
Néha egy tű, egy adag keserűvel,
orra esés a folyosón,
mokkázó ajtófélf.

Felnyitottak és kiszedtek belőled
minden használható ötletet.
Eladták az ördögnek a mellkasodat.
Mesterséges alvásban
szagolgattad az illúziók virágait.

Mindig felálltál, csodálták az élni akarásod.
A sajnálat volt az egyetlen fény,
mi rád vetült ablakból, neonból.
Kint vagy bent, egyenlővé vált neked,
mint csönd vagy beszéd, él vagy hal.

És most itt vagy. Kihoztalak.
Vége az amputált éveknek,
tanuld újra, építsd fel, készíts izmokat,
páncélokat. Nézz előre, van irány.
Kérdezz bátran, ki voltál, hol voltál.

Tessék, fül, halld a zenét újra.
Tessék, nyelv, írd és beszélj.

▸ *Láng Orsolya*

A szegény kis rab panaszai

Szegény kis rabnak még nincsen foga,
hogy beleharapjon minden ostoba
felnőtt kezébe, ki fejjel lefelé
lóg a retináján, és nyúlkál felé.

Jön a Ménkűbácsi, meghámoz, megesz,
borostás arcával mindig megsebez.
Jézusmária néni kotkodál,
s elolvad, ha lábam rúgkapál.

Másvilágra jöttem, szellemei ők,
sápadt felnőttek, nagyranőtt cipők.
Rácsos ágyam — cellám — fogva tart,
a zsinórt elvágták: elsüllyedt a part.

A rab ideje is majd haszonnal telik,
megtanul élni, míg kiengedik.
Szíve sarkában még kis morzsa a tél,
de dunnává dagad.

Kapd fel, seregély!

▸ *Béki István*

Azon az

éjjel zihál a mellem,
arcom ijedt-halovány,
lázasan vergődve könnyezem,

könyörgök anyámnak, apámnak,
hogy inasnak, szolgának, idegen kezére
ne adjanak engem.

Arany kertben aranyág
— ha magába zár a föld —
ott nem fakad felettem.

*

Ég a tarló,
nem ad kegyelmet a szél.